

عنوان مقاله:

تاثیر عرصه های جمعی بر تعاملات اجتماعی بارویکرد نیل به اجتماعی پایدار در مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسن شهبازی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد تهران مرکزی

سیدمحمد رضا نصیرسلامی - استادیار معماری دانشگاه آزاد تهران مرکزی

محمد رضا پورزرگر - مربی معماری دانشگاه آزاد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

نیاز به تعاملات اجتماعی در جوامع انسانی یک ضرورت است و در جهت افزایش احساس هویت و تعلق افزایش اعتماد به نفس و احساس امنیت موثر واقع میشود. عرصه های جمعی مناسب در مجتمع های مسکونی میتوانند نقش بسزایی در ایجاد تعاملات اجتماعی بین ساکنین داشته باشند و باعث رشد افراد شده و همزیستی آنان را خوشایند کنند به دلیل تقاضای زیاد مسکن و تجاری شدن آن اغلب به ابعاد کمی آن توجه شده و جنبه های کیفی آن نادیده گرفته میشود. چنین دیدگاهی باعث گردیده تا بناهای مسکونی فقط بتوانند به نقش سرپناه بودن خود عمل کرده و فاقد شاخصهای کیفی یک مسکن مطلوب باشند یکی از شاخص های مهم در مطلوبیت مسکن تاثیر آن بر نوع برقراری ارتباط بین ساکنین است. مسکن مطلوب یا در مقیاس کلان یک مجتمع مسکونی مطلوب به آن معناست که کمبود ویژگیهای اساسی و ارزشی فضاهای تعاملی در شهر را جبران کرده و امکان ارتباط مناسب بین افراد خانواده را فراهم بیاورد و همجواری و همزیستی خانواده ها در کنار هم را بدون مزاحمت های بصری و صوتی و... قابل قبول کند. راهکار کلی این تحقیق با توجه به درگیری با مقولات انسانی بصورت کیفی بوده است و همچنین رویکرد تحقیق نیز توصیفی و تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، پایداری اجتماعی، تعاملات اجتماعی، عرصه های جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256190>

